

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

1. De Euangelio Dominicæ: De oue & drachma perdita Luc. 15.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

eodem amore tui, vt quò gloriosio-
rem de his reportâris victoriã, eò illu-
striorem merearis gloriæ coronam.
Zelus constanter virgendi continuam
vitiatorum & passionum mortificatio-
nem, & luctam contra impetus ten-
tationum.

III. Quam demum paratus sit simili
gratia te præuenire & adiuuare, in exu-
endo omni inordinato erga creaturas
omnes, & te ipsum affectu, atque in
superando omni humano respectu, ne
per eum quouis modo ad vllum pec-
catum, aut imperfectionem deliberatè
committendam te abripi sinas, modo
strenuè velis cooperari. Zelus supe-
randi affectus & respectus omnes
inordinatos.

Dominica III. Post Trinita-
tem.

3. Hebd.
post
Trinit.]

De oue & drachma perdita. Luc. 15. I.

I. ERant appropinquantes publicani &
peccatores, vt audirent illum. Et
murmurabant pharisei, & scriba dicen-
tes: Quia hic peccatores recipit, & mandu-
cat

cat

eat cum illis. Quanta benignitas est Saluatoris erga quosuis peccatores, quantumuis enormes, resipiscentes, & quidem singulos, vt, sicut tunc cum publicanis familiariter agere, manducare & bibere est dignatus, sic etiam nunc eandem illis, immò maiorem exhibere dignetur humanitatem, illos internis inspirationibus tam sollicitè ad se trahendo, ac si aliorum omnium esset oblitus, seipsum ijs in Eucharistia in cibum & potum offerendo, stupendam nimis familiaritatē cum ijs ineundo, maioribus eos subinde fauoribus, quàm innocentes prosequendo! Quisquis hanc non agnoscit, nec ea cor suum emolliri sinit, pharisæus est cœcior & adamante durior: Gratitude, amor, feruor seriæ conuersionis.

II. Hanc ineffabilem suam erga peccatorem quemuis charitatem, & plusquam paternam in eo reducendo sollicitudinem clarè nobis ob oculos ponit publici parabola pastoris, ouem centesimam perditam relictis 99. querentis, & mulieris accensa lucerna vnam ex 10 drachmis perditam sollicitè requirentis. O quantum talis pastoris charitatem, & talis mulieris sollicitu-

citudinem clarè nobis ob oculos po-
 nit duplici parabola pastoris , ouem
 centesimam perditam relictis 99. quæ-
 rentis, & mulieris accensa lucerna v-
 nam ex 10. drachmis perditam sollicitè
 requirentis O quantum talis pastoris
 charitatem, & talis mulieris sollicitu-
 dinem excedit charitas & sollicitudo
 Filij Dei è sinu Patris descendens, &
 relictis istis nouem choris Angelorū
 in deserto mundi huius ouiculam v-
 nam, id est, genus humanum, 33. &
 amplius annis, imò quemuis pecca-
 torem, simili modo quærentis, cum
 id, quod pro omnibus præstitit, etiam
 pro singulis præstiterit, & porro,
 si opus esset, præstare paratus
 sit.

Quis abyssum huius tam immensæ
 benignitatis inuestigabit? nullus in
 hac vita, donec clarè videat in altera.
 Affectus ijdem.

III. *Ita dico vobis gaudium erit coram
 Angelis Dei super vno peccatore pœniten-
 tiam agente.* Adhuc clarius eandem
 suam incomprehensibilem erga pec-
 catores quosuis resipiscentes charita-
 tem nobis inculcat, asserens maius fo-
 re coram Angelis Dei gaudium super
 vno peccatore pœnitentiam agente,

G g

quam

quàm super 99. iustis, qui non indigent pœnitentia.

O si peccator abyssum malorum culpæ & pœnæ, è quibus misericorditer, per seriam pœnitentiam, liberatur; & bonorum gratiæ & gloriæ, quibus gratis cumulatur, intueretur, non tam hoc Angelorum gaudium miraretur, quàm suam stupiditatem & ingratitude detestaretur! Affectus ijdem.

II. *De eximiâ virtutum soliditate, medijsque eam assequendi.*

I. **E**Xpende, quænam requirantur ad eximiam virtutum soliditatem & perfectionem, qui est finis viæ illuminatiuæ. 1. Videlicet, vt rectæ seu puræ sint, quoad intentionem, seu, vt exerceantur, non ob respectum vllam humanum, nec ob metum supplicij, nec spem præmij, nec intuitum solius honestatis propriæ, sed honoris & beneplaciti Dei. 2. Vt magnæ seu intensæ sint quoad intensiorem graduum, seu, vt absque lapsu in vitium oppositum, absque magna difficultate & periculo lapsus, cum alacritate & gau-